Diktantas

1960. VI

Vartiklis, dar valandėlę pamirkščiojęs, nepalaisdamas iš užančio karvelio, pasiėmė indą ir išėjo prie kūdros. Kartkartėmis pro ją parbadami dūmė automobiliai, suvirpindami langų stiklus, erzinančiu staugimu nuskardindami įmigusią gatvę. Tuojau, už stoties, prasidėjo rypis pakrantė, apaugusi medžiais ir krūmais. Žiūri Petrukas į aukštą dangaus skliautą, pilną žirinčių žvaigždžių. Mėnulis, milijonų žvaigždžių apsuptas, šaltu sidabru degė danguje. Buvo tai vyras energingas ir ryštingas, mokėjęs greitai susidraugauti ir rasti bendrą kalbą ne tik su Mykolu, bet ir su mažakalbiais, vargo prispaustais valstiečiais, atėjusiais į lentpiūvę, ieškoti papildomo uždarbio. Atėjusieji pirmą kart toje sodyboje laisvai pasijuto ir viskuo pasigrožėję, apsėdo valgiais apkrautą stalą. Jis iškilmingai išvedė kuo aukščiausią gaidą ir, po kiek laiko vėl ją pakartojęs, nutilo. Stebėjosi kaimynai, kai, atidirbęs metus, bernas pasiliko pas Banį ir antriesiems. Ratas, ant ašies braškėdamas su-

kasi suurkiai, ingi žemes biauriai išplišdamas, tęškina šmotais. Prūškuodamas ir duurdidamas garvėžys traukė ilgą, prekinių vagonų virtinę. Grįžęs ir pailsėjęs, Hrstanas vėl stojo prie staklių.

3 raž., 6 sk. kl.

2

parpdami	Prisdalyvis. Plg: parpia
pirmąkart	Bet: pirmą kartą, pirmą sykį
pirmąsyk	
ne tik - Bet ir	
dūmė	Pagr. f.: dumti, dumia, dūmė.

Jėigu veiksmažodžio bendratyje prieš galūnę -ti yra mišrus dvigarsis, o būtojo kartinio laiko galūnė-ė, tai tokio veiksmažodžio esamojo laiko sakinyje balsė trumpa, o b. k. l. šaknyje ilga.

pamirkčiojęs	Veik. r. b. k. l. dal.
leñtpiūvė	suduntinis daiktavardis: lent(a) + piūv(is)ė
tękina	Plg: tęškiti, tęška, tęškijo